

Kardinal Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački
Homilija na prezbiterskom ređenju
Katedrala, 20. lipnja 2015. godine.
Čitanja: *Ef 3, 8-12. 14-21; Iv 15, 1-7*

Draga subraćo biskupi, prezbiteri i đakoni;
predraga braćo i sestre u Kristu!

1. Sveti Pavao u poslanici Efežanima otvara nam vidokrug u kojem je smješten liturgijski čin što ga sada u neizmjerljivoj zahvalnosti vršimo. Nama ovdje okupljenima, svetom Božjem narodu, hramu Duha Svetoga, dana je milost biti blagovjesnicima neistraživog bogatstva Kristova. Danas smo posebno radosni i Bogu zahvalni za dar devetorice đakona, koje nam je prečasní Rektor Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa predstavio i koji će uskoro biti promaknuti u red prezbitera.

Dragi ređenici, nadbiskup, naši biskupi, prezbiteri, đakoni i sav Božji narod, osobito vaše obitelji, prijatelji, bogoslovna zajednica i redovničke zajednice kojima pripadate, župne zajednice od kojih potječete te župe u kojima ste već pastoralno djelovali raduju se i Bogu zahvaljuju.

Samo zahvalnost može biti na početku svakog crkvenog poslanja. S tog se polazišta Crkva usuđuje pozvati vas na tako radikalán i uzvišen zadatak za koji dobro znate da ga niste zaslužili i da je čovjeku nesrazmjern.

2. Dragi ređenici, mi svećenici i vi budući svećenici, u svakidašnjici svoje službe nikada ne smijemo zaboraviti istinu koju naglašava čitanje iz Poslanice Efežanima: pozvani smo biti blagovjesnicima neistraživog bogatstva Kristova i osvjetliti rasporedbu otajstva, pred vjekovima skrivena u Bogu, da sada po Crkvi bude obznanjena mudrost Božja (*usp. Ef 3, 8-10*). Naglasak je, po Crkvi, uvijek po Crkvi, samo zajedno, nikada kao pojedinci, sami.

Zajedništvo s biskupom u prezbiteriju životni je zahtjev svećenikove egzistencije i službe. Ređenje nam ne daje privatnu i autonomnu povlasticu, nije to osobna promocija, ne postajemo svećenicima za neki svoj privatni zadatak. Ređenje je uvrštavanje u zbor prezbitera koji djeluje kao tijelo, uvijek u zajedništvu s biskupom. Stoga, ovdje su nazočni i brojni svećenici koji se raduju vašem ulasku u prezbiterij. Naime, svećenik se nikada ne smije izolirati od subraće u prezbiteriju i prekinuti zajedništvo s biskupom. Papa Franjo pozvao je svećenike, koje je ove godine zaređio, da budu službenici jedinstva i zajedništva u Crkvi.

3. Sakrament Reda uvršćuje one koji se zaređuju u crkveno tijelo koje je prethodno ustanovljeno i stabilizirano, koje daje legitimitet i snagu svakom pojedinom ministerijalnom djelovanju. Crkva se okuplja oko biskupa, koji u apostolskom nasljedstvu vrši poslanje pridružujući sebi prezbitere kao brižljive suradnike biskupskoga reda i na nižem hijerarhijskom stupnju đakone, na koje se ne polažu ruke za svećeništvo nego za služenje. Subjekt suradnje s biskupom je prezbiterij kao zbor, s posebnošću i darovima osoba koje ga čine, ali uvijek u jedinstvu zajedništva i sa složnom spremnošću u djelovanju. Izvan zajedništva u prezbiteriju s biskupom, ne može preživjeti svećenik kao crkveni službenik, a posljedice se prije ili kasnije opažaju.

Dragi ređenici, milošću molitve i polaganja biskupovih ruku, Duh Sveti će vas posvetiti i suobličiti Kristu, Pastiru, Glavi i Zaručniku svoje Crkve. Bit ćete sjedinjeni s biskupskim svećeništvom, posvećeni za prave svećenike Novoga zavjeta, da propovijedate

Evandjelje, vodite narod i osobito da euharistijskom žrtvom slavite bogoslužje. Vaš će život biti zauvijek opečaćen biljegom svetog Reda. Duh Isusa Uskrsloga ispunit će vaša srca da biste potpuno pripadali Kristu i njegovoj Crkvi.

4. Dragi prijatelji, kako je lijepo pripadati nekome. Današnji se čovjek boji pripadnosti, vezivanja, odluka; želi živjeti bez obveza, ali veoma je osjetljiv na svoja prava, dok istodobno ne mari za tuđa. Kao posljedica svega toga jest da današnji čovjek sve više trpi od užasne samoće.

Dragi ređenici, lijepo je pripadati Isusu koji ne pokorava, nego oslobađa. Njegovo je gospodstvo ljubav, a služenje Njemu je kraljevanje.

Da, lijepo je i utješno pripadati Bogu, i to zauvijek. Što ćete više i intimnije živjeti tu posvećenu pripadnost Bogu, to će više na vašem licu sjati Njegov odraz. Ljudi će primijetiti vaša lica, vaše sposobnosti i vaša ograničenja, ali ne trebaju se zaustaviti na vama. Po vama trebaju doći do Isusa ili barem naslutiti lice i pogled Krista, koji je Pastir pastira. Ono lice, Božje lice, koje u čežnji, svjesno ili nesvjesno, traži svaki čovjek.

5. Vaša snaga, dragi prijatelji, usidrena je u Kristu koji je izvor vaše intimne radosti. Tajna vaše duhovne plodnosti je u životnoj povezanosti s Kristom po molitvi. »Bez mene ne možete učiniti ništa«, poručuje vam Isus u današnjem Evandjelju. Drugi vatikanski koncil potiče nas: »Prezbiteri, pak, zapleteni i rastrgani premnogim obvezama svoje službe, ne mogu a da se tjeskobno ne pitaju kako bi s vanjskom djelatnošću mogli u jedinstvo spojiti svoj unutrašnji život... To se, pak, može postići samo ako sâmi svećenici molitvom sve dublje prodiru u Kristovo otajstvo« (*PO, 14*).

S molitvom ćete imati u rukama Božju moć, sa strpljivošću približavat ćete duše Bogu, a s istinom ćete dolaziti do pastoralne mudrosti. Budite dosljedni: neka vaše riječi, propovijedanje i poučavanje potvrđuje vjerodostojnost vašega života, da oni kojima budete poslani vide vaša dobra djela i slave Oca nebeskoga.

6. Dragi ređenici, draga subraćo svećenici, inzistiranje papa Franje na Crkvi koja izlazi ne smije nas ostaviti ravnodušnima. Evangelizacijsko poslanje Crkve treba pratiti ljude na svakom koraku njihovog životnog puta, ma koliko on mukotrpan i dug bio. Budimo strpljivi u čekanju i uvijek apostolski ustrajni. Dobri pastir ne čeka doma, on ide u potragu za svojim ovcama. U tom poslanju nije sam, uvijek u zajedništvu sa subraćom u svećeništvu, otvoren je za suradnju sa svim Bogu posvećenim osobama i vjernicima laicima. Naše župe, naše vjerničke zajednice trebaju sve više postajati evangelizacijske zajednice, ne zatvorene, već otvorene za suradnju. Zaređeni smo za službenike Crkve da bismo podupirali i poticali život kršćana kao Kristovih misionara.

Presveta Bogorodica Marija model je Crkve. Njoj, Majci Isusovoj i Majci svećenika, povjeravam naše ređenike i sve svećenike, posebno ovogodišnje jubilarce. U ovom svetom trenutku upravimo svoja srca prema blaženom Alojziju Stepincu, našem pastiru i zagovorniku, za čiju kanonizaciju žarko molimo. Neka nam On pomogne da po snazi Duha ojačamo za unutarnjeg čovjeka, da po vjeri Krist prebiva u našim srcima. Amen.